

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.475/2013/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2015. év november hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt **I.r. vádlott** és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2013. október 30. napján kihirdetett 10.B.1468/2011/14. számú ítéletét **I.r., II.r. és III.r.** vádlottak vonatkozásában megváltoztatja.

A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetést 1-1 (egy-egy) évi börtönbüntetésre súlyosítja.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtását mindhárom vádlott vonatkozásában 2-2 (kettő-kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a vádlottak a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 10.405 (tízezer-négyszázöt) forint bűnügyi költségből **II.r.** vádlottat 6.790 (hatezer-hétszázkilencven) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg 3.615 (háromezer-hatszázötven) forint tekintetében megállapítja, hogy azt az állam viseli.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2013. október 30. napján kihirdetett 10.B.1468/2011/14. számú ítéletével **I.r., II.r. és III.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében, ezért az I.r. vádlottat 320 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 320.000 forint, a II.r. vádlottat 350 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 350.000 forint, míg a III.r. vádlottat 400 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra. Az eljárás során bűnjelként kezelt 20.000 forint tekintetében vagyonelkobzást rendelt el. Az I.r. vádlottat kötelezte 145.362 forint, a II.r. vádlottat 26.670 forint, míg a III.r. vádlottat 12.000 forint bűnügyi költség megfizetésére. A fennmaradó 100.000 forinttal kapcsolatban megállapította, hogy azt az állam viseli.

A tárgyaláson az ügyész valamennyi vádlott tekintetében fellebbezést jelentett be súlyosítás érdekében. Az I., II. és III.r. vádlottak, valamint védőik a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

Az ügyész előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény alkalmazásával mindegyik vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabjon ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1158/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elbírálás idején hatályos Btk. kedvezőbb megítélést biztosít a vádlottakra nézve. Az enyhítő rendelkezés alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan enyhe, ezért arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és mindhárom vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetést szabjon ki, egyebekben pedig az ítéletet hagyja helyben.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezést utasítsa el. Utalt arra, hogy az ügy teljesen felderített, helyes a tényállás, okszerű a bűnösségre vont következtetés, helyes a minősítés, valamint arányos a kiszabott büntetés is. Előadta továbbá, hogy a vádlott betegsége folytán könnyebben követte el ezt a bűncselekményt. Ez a betegség az I.r. vádlott egész életére kihat, és nem úgy éli meg az eljárást, mint más ember, hanem nehezebben dolgozza fel a történeteket. Önmagában az eljárás hat éve már elegendő büntetés volt számára. A pénzbüntetést elfogadta, ez már nem okoz számára testi tüneteket. Ez egy kisebb súlyú bűncselekmény, a súlyosításra tett ügyészi indítványnak nincs semmi alapja.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében szintén az ügyészi fellebbezés, illetve súlyosításra irányuló indítvány elutasítását kérte. Utalt arra, hogy a bűncselekmény elkövetése óta hat év eltelt, mely időmúlás a vádlottaknak nem róható fel. Rendes polgári életet élő, családos emberekről van szó, akik egy alkalommal rossz döntést hoztak, de már megbűnhődtek miatta az elhúzódoó eljárással. A kiszabott büntetés megfelelően szolgálja a büntetési célokat.

A III.r. vádlott védője perbeszédében az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Utalt arra, hogy az ügyészség is jónak tartja az elsőfokú ítéletet, a büntetés kivételével. Ez azonban nem egy eltúlzottan enyhe büntetés. A III.r. vádlott jelenleg ügyvezető igazgató, a cselekmény elkövetése idején a vállalkozásban tag volt. Felelősséget érzett a vállalkozás működéséért, és a helyreállítási munkálatok egyértelműen a rossz időjárás miatt csúsztak. A kötbérfizetést akarták elkerülni, ezért egy rossz döntést hoztak. Félreértették az úttellenőrnek a magatartását. A cselekmény társadalomra veszélyességének foka rendkívül kicsi, a cég utólag rendesen elvégezte a munkát. A kiszabott pénzbüntetés nem eltúlzottan enyhe, de olyan büntetés, amely egyébként nem nehezíti meg a vádlottak életét. A III.r. vádlott szabadságvesztés kiszabása mellett nem maradhatna ügyvezető igazgató.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nagyon megbánta, és restelli a cselekményét. Csatlakozott a védője által előadottakhoz. A II.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy megbánta a cselekményt, élete végéig nyomot hagyott benne az eljárás. A III.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott az I. és II.r. vádlottak nyilatkozataihoz, továbbá a védője által előadottakhoz.

Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során megszegte a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor a 2011. november 08-án a bíróságra érkezett ügyben csak 2013. március 13. napján intézkedett a kitűzésre. Megállapítható ugyanakkor, hogy ez a mulasztás nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetve a bűnösség megállapítására. A törvényszék az egyéb eljárási szabályokat betartotta.

A Fővárosi Törvényszék az ügyben a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I., II. és III.r. vádlott a tárgyaláson vallomást tett, és mindhárman elismerték a bűncselekmény elkövetését. A vádlottak beismerő vallomását alátámasztotta a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomása, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így az elsőfokú bíróság a tényállást egybehangzó, egymást alátámasztó bizonyítékok alapján állapította meg. A Fővárosi Törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor **I.r., II.r. és III.r.** vádlottak bűnösségét a Btk. 293. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében megállapította. A másodfokú bíróság egyetért az elsőfokú bíróságnak az ítélet 10. oldalán a jogi minősítés tekintetében tett megállapításaival, azt csupán annyiban egészíti ki, hogy az I., II. és III.r. vádlottak vesztegetési cselekményével érintett útellenőr a munkaköri leírásában foglaltakra figyelemmel a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. pontja alapján tekintendő hivatalos személynek. Helyesen döntött a törvényszék akkor is, amikor a Btk. 2. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta.

A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében mindhárom vádlott tekintetében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. Tévedett azonban, amikor a vádlottak által hivatalos személy megvesztegetésével megvalósított korrupciós bűncselekménye esetében lehetőséget látott az elkövetőkkel szemben enyhítő rendelkezés alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására. A történeti tényállásban írt korrupciós bűncselekmény tényleges társadalomra veszélyességére, de az ebben a körben kialakult büntetéskiszabási gyakorlatra is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és mindhárom vádlottal szemben a kiszabott pénzbüntetéseket egy-egy évi börtönbüntetésre súlyosította a Btk. 37. § (2) bekezdés a./ pontjának alkalmazásával. Az eddig hibátlan életvezetésű vádlottak mindegyike esetében a szabadságvesztés végrehajtását a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdései alapján 2-2 évi próbaidőre felfüggesztette. A szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a Btk. 38. § (2) bekezdés a./ pontja alapján rendelkezett arról, hogy a vádlottak a büntetés 2/3 részének kitöltését követően bocsáthatóak feltételes szabadságra. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a súlyosabb büntetés szolgálja megfelelően a vádlottak esetében a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - mindhárom vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a II.r. vádlottat a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére, míg az eljárás során

szükségtelenül felmerült 3.615 forint bűnügyi költséggel kapcsolatban a Be. 339. § (1) bekezdése alapján megállapította, hogy azt az állam viseli.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. november 18.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

. Török Zsolt s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

, 2015. november 18.

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke